Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί : ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Ἔτος 8ον ◆ Ἀριθμὸς Φύλλου 2525 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42.- Ἀριθ. τηλεφώνου 38-81 | ΤΡΙΤΗ 14 Ἰανουαρίου 1941

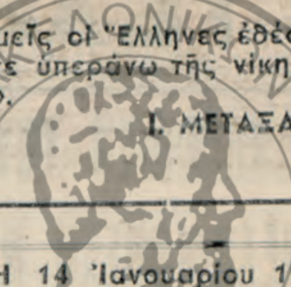

«Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐθέσαμεν πάντοτε ὑπεράνω τῆς νίκης τὴν δόξαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΠΑΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ὁ Οὔγκο Καβαλλέρο, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐπανειλημμένων ἰταλικῶν συμφορῶν, ἀπηλλάγη τῶν ὑψηλῶν του καθηκόντων καὶ διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς στρατιᾶς τῆς Ἀλβανίας. Ἔτσι, ἐπαύθη καὶ ὁ Σογδοῦ. Ὁ τελευταῖος αὐτός, ἔδρεψεν ἀρκετὰς ἥττας, καὶ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐπιδείξουν περισσότερον τάκτ, ἀπέναντί του, οἱ ἐν Ρώμῃ. Τὸν ἐνεφάνισαν, λοιπόν, ὡς ἀσθενῆ καὶ τὸν ἐπέταξαν, ἐκεῖ ὅπου μένουν ἐν ἀφανείᾳ οἱ ἡττημένοι καὶ οἱ κατησχυμένοι.

Μὲ τὰς μεταβολὰς αὐτάς, ἡ Ρώμη διεσάλπισε τὸν ὄλεθρόν της εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ εἰς τὴν Λιβύην. Μένει νὰ ἐξακριβωθῇ τώρα, ποῖος θὰ διορισθῇ ἀρχηγὸς τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐπιτελείου, μετὰ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ Καβαλλέρο. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ Ἰταλικὴ Αὐτοκρατορία μένει χωρὶς ἀρχιστράτηγον καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς αὐτὸς δὲν ἐσημειώθη πουθενά, εἰς τὴν ἱστορίαν κανενὸς ἔθνους.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μετὰ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ στρατηγοῦ Καβαλλέρο καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ στρατηγοῦ Σογδοῦ ὁ ἰταλικὸς θεατρινισμὸς ἐθριάμβευσεν. Ἔπεσε βροχὴ παρασήμων εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὅλοι οἱ καραβοτσακισμένοι καὶ οἱ ντροπιασμένοι, ἐπῆραν παράσημα. Μὲ ἰδιαιτέραν δὲ τελετὴν ἐπαρασημοφορήθησαν αἱ σημαῖαι τῶν τριῶν συνταγμάτων τῆς περιωνύμου μεραρχίας «Τζούλια».

Εἰς τὴν Ἰταλίαν συμβαίνει πάντοτε τὸ ἑξῆς φαινόμενον: Νὰ καταπίνωνται οἱ στρατηγοὶ καὶ νὰ ἐξυμνοῦνται τὰ ἡττημένα τάγματα καὶ συντάγματα. Ἐπιρρίπτεται ἡ εὐθύνη εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, καὶ δοξάζονται καὶ ἀνυμνοῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι. Πρὸ παντὸς δὲ ἐκεῖνοι ποὺ χρειάζεται, μὲ μίαν χειρονομίαν, ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν ρύπον τῆς καταισχύνης.

Ἡ μεραρχία Τζούλια, εἶναι ἐκείνη ποὺ εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Πίνδον. Μεραρχία ἐνισχυμένη, ἀποτελουμένη ἀπὸ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς ἠσκημένους, τὸ ἄνθος τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐλέγετο, εἶχεν εἰσβάλει ἀνενόχλητος εἰς Πίνδον. Ἀνεχαιτίσθη ἀπὸ μίαν δράκα Ἑλλήνων καὶ κατόπιν συνετρίβη καὶ διελύθη, καὶ δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ὑποχωρήσῃ, διὰ νὰ περισώσῃ μερικὰ ἐκτραχηλισμένα λείψανα. Σπανίως στράτευμα ὑπέστη τοιαύτην ἀνεπανορθώτως ταπεινωτικὴν ἧτταν. Εἶναι ἡ μεραρχία ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται κατὰ πρῶτον λόγον, ἡ συγκλονιστικὴ ἀποτυχία τῆς Ἰταλίας, ὅπως εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν τούτοις, αἱ ἀτιμασμέναι σημαῖαι τῶν συνταγμάτων τῆς μεραρχίας ταύτης, ἐν εἰδικῇ τελετῇ, ἐπαρασημοφορήθησαν ἀπὸ ἀντιπρόσωπον τοῦ Ντοῦτσε καὶ αἱ σάλπιγγες ἤχησαν καὶ τὰ τύμπανα ἐκρότησαν, καὶ στράτευμα ἡττημένον ἐχαιρέτησε τὴν παρασημοφορίαν.

Ὁ Σογδοῦ παύεται, ὁ ἀρχιστράτηγος Καβαλλέρο ὑποβιβάζεται καὶ παρασημοφοροῦνται αἱ σημαῖαι τῶν συνταγμάτων, ποὺ ἐδοκίμασαν πρῶται, τὴν μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν. Ἀγανακτῶν καὶ μαινόμενος ὁ ἰταλικὸς φασισμός, ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ θέατρον.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ νὰ γνωρίσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες..

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Φίλος μιᾶς μαστρωποῦ τῆς Βερώνας ἔκαμε, στὰ 1919, τὰ ἐγκαίνια τοῦ «φάτσιο» σ' ἕνα δυσώνυμο κέντρο ! Μέσα σὲ ἕξη μόνον χρόνια ἔκλεψε ἀπὸ τὸν ἰταλικὸν λαὸν 250 ...πενιχρὰ ἑκατομμύρια λιρέττες

Ἐκτὸς τοῦ Φραντσέσκο Νίτι καὶ τῆς Ἀντζέλικα Μπαλαμπάνοβας, τοῦ Μάριο Μαριάνι, οὐσιώδη σημεῖα τῶν πολυκρότων συγγραμμάτων τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμε,. ἕνας ἄλλος, Ἰταλὸς ἐπίσης, ὁ Ντ Σαουντίνο ἀπεκάλυψε καὶ παρέδωσε στὴ περιφρόνησι ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τῆς Γῆς, τὸν σύγχρονον Νέρωνα τῆς Ρώμης.

Μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ἀντικειμενικότητα, στηρίζων τὸ φοβερὸ καὶ ἀμείλικον «κατηγορῶ» του κατὰ τοῦ Μουσολίνι καὶ τοῦ φασισμοῦ, ἐπὶ ἀναμφισβητήτων ἱστορικῶν στοιχείων, ὁ διαπρεπὴς συγγραφεὺς καὶ τέως ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Ἰταλίας κ. Σαουντίνι κατώρθωσε νὰ δώσῃ εἰς τὰ σύγγραμά του «Ἡ Γένεσις τοῦ φασισμοῦ», τὴν πιὸ ἀνάγλυφη εἰκόνα τοῦ Μουσολίνι, τοῦ παράφρονος, τοῦ προδότου, τοῦ ἀλλοπροσάλλου, τοῦ στυγνοῦ ἡγέτου τοῦ φασισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ νοσηρὰ φαντασία συνέλαβε τὸ σατανικὸν σχέδιον τῆς ὑποδουλώσεως τῶν περισσοτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν «φασιστικὴν αὐτοκρατορίαν» του, τὴν κατάργησιν τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τὴν παράδοσιν τῆς φασιστικῆς πανώλους εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ πλανήτου μας.

Τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν κυριωτέρων ἀποσπασμάτων τοῦ συναρπαστικῶς ἀποκαλυπτικοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον βέβαιοι ὅτι δίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἀπογευματινῆς» μιὰ ἀκόμη εὐκαιρίαν νά... θαυμάσουν τὸ ποιὸν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ διενοήθη καὶ ἐτόλμησε νὰ κινηθῇ διὰ νὰ καταστήσῃ φέουδον τῆς λυμαινομένης ἤδη ἐπὶ σειρὰν 18 ἐτῶν τὴν Ἰταλίαν φασιστικῆς ληστοσυμμορίας, τὴν πατρίδα μας.

ΤΑ ΓΓΚΑΙΝΙΑ ΕΝΟΣ «ΦΑΤΣΙΟ»

Τὴν ἄνοιξι τοῦ 1919, ὅταν ὁ Μουσσολίνι μετέβη στὴ Βερώνα γιὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Φάτσιο συνέβη ἕνα χαρακτηριστικὸ ἐπεισόδιο π) θεωροῦμε καλὸν νὰ ἀναφέρουμε.

Στὴν περιφέρεια αὐτὴ ἀρχηγὸς τῶν φασιστῶν ἦτο κάποιος Ἴταλο Μπρεσιάνι, ποὺ ἀργότερα ἔγινε γραμματεὺς τοῦ κόμματος τῆς ἐπαρχίας Βερώνας καὶ ὕπατος τῆς φασιστικῆς ἐθνοφρουρᾶς καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο στενὸς φίλος κάποιας Ἴντας Πόλι ποὺ διατηροῦσε δύο οἴκους ἀνοχῆς. Τὰ ἐγκαίνια, λοιπόν, ἔγιναν στῆς . . . Πόλι. Δυὸ «κορίτσια κάθησαν στὰ γόνατα τοῦ μέλλοντος σωτῆρος τῆς πατρίδος. Ἡ Πόλι, ντυμένη στὰ λευκὰ παρίστανε τὴν Ἰταλία μὲ μιὰ τρίχρωμη σημαία στὸ χέρι. Ἡ στάσις δὲ αὐτὴ τοῦ Μπενίτο Μουσολίνι ἐφωτογραφήθη.

Μετὰ τὴν «ἐπανάστασι» τοῦ 1922 μερικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Μουσολίνι ἤθελαν νὰ διώξουν τὸν Μπρεσιάνι ἀπὸ τὸ κόμμα ὡς ἀνάξιο. Ὁ Μπρεσιάνι τοὺς ἀπήντησε ἤρεμα: «Ἐμένα δὲν μὲ μέλλει· ἂν ὅμως δὲν μ' ἀφήσετε ἥσυχο, θὰ δημοσιεύσω ἐκείνη τὴ φωτογραφία».

Δυστυχῶς δὲν τὸ ἔπραξε, γιατὶ ἀλλοιῶς ἡ φωτογραφία ποὺ συμβόλιζε τὸν Ντοῦτσε θὰ μᾶς φανέρωνε καλλίτερα τὸν Μπενίτο Μουσολίνι.

Ἕνας ἄλλος θρῦλος ποὺ δημιουργήθηκε γύρω ἀπὸ τὸν Ντοῦτσε εἶνε πὼς αὐτὸς εἶνε δυνατὸς καὶ θαρραλέος.

Ὁ Κάρλο Μπάτσι εἶναι πρώην διευθυντὴς τῆς φιλοφασιστικῆς ἐφημερίδος «Νέα Χώρα» ποὺ τὸν γνώρισε ἐκ τοῦ πλησίον. Γράφει: «Ὁ Μουσολίνι εἶναι ἐκ φύσεως δειλός. Κάποτε ἐλιποθύμησε ἀπὸ μιὰ ἀμυχὴ τῆς μύτης. (τὸ ἐδημοσίευσε τὸ «Ἰμπέρο» ἀλλὰ τὸ φύλλο ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν) καὶ χλωμιάζει στὴ θέα τῆς σύριγγος».

Τὴν ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ Ματεότι, λέγει πάντοτε ὁ Μπάτσι, ὁ Μουσολίνι εἶχε γίνει κίτρινος σὰν τὸ πανί, ὄχι ἀπὸ τύψιν, ἀλλὰ ἀπὸ φόβον. Ἐλιποθύμησε δύο φορὲς καὶ διαρκῶς ἐπανελάμβανε σὰν λυσσασμένος. «Ἡ σειρά μας τώρα. Ἀκ ιβῶς ὅπως συνέβη μὲ τοὺς σοσιαλιστὰς μετὰ τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Παλάτσο Ἀκούρσιο στὴ Μπολώνια.

Σημ. «Ἀπογευματινῆς» : Τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Παλάτσο Ἀκούρσιο ποὺ ἀναφέρει ὁ Μουσολίνι συνέβη τὴν 21 Νοεμβρίου 1920 στὴν Μπολώνια κατὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ δημαρχιακοῦ καταστήματος τὸ ὁποῖον εἶχον καταλάβη οἱ σοσιαλισταὶ κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας των εἰς τὰς κοινοτικὰς ἐκλογάς. Οἱ φασίσται θεωροῦντες τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σοσιαλιστῶν ὡς πρόκλησιν θέλησαν νὰ δημιουργήσουν ἐπεισόδια, χωρὶς ὅμως νὰ τολμοῦν νὰ συγκρουσθοῦν στὰ φανερά. Ἤρχισαν λοιπόν, νὰ τρομοκρατοῦν τὸν κόσμο ποὺ εἶχεν συγκεντρωθῆ γιὰ νὰ γιορτάσῃ τὴ νίκη, πυροβολοῦντες στὸν ἀέρα, πληγώνοντες καὶ σκοτώνοντες τοὺς ἀθώους πολίτας. Ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ἦτο ἕνδεκα νεκροὶ καὶ ἑκατοντάδες τραυματίαι.

Η.. ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΕΙΑ ΤΟΥ

Ἕνα ἄλλο πάλι θρῦλο ποὺ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ὁ Μουσολίνι γιὰ τὸ ἄτομό του, εἶνε πὼς αὐτὸς εἶνε ἀφιλοκερδής.

Στὴ βιογραφία του ἀναφέρει πὼς περιφρονεῖ τὸ χρῆμα καὶ τόσα ἄλλα. Λόγια. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει καλὰ πὼς ἡ ἐφημερὶς «Λαὸς τῆς Ἰταλίας» ἐξεδόθη μὲ γαλλικὰ κεφάλαια πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ 1915 τὴν ἐπέμβασι τῆς Ἰταλίας ὑπὲρ τῶν συμμάχων.

Ἂν αὐτὸ συνέβαινε σήμερα, σύμφωνα μὲ τὸν φασιστικὸ κώδικα ποὺ συνέταξε ὁ ἴδιος ὁ Μουσολίνι, ὁ ἐκδότης θὰ στέλνονταν νὰ βλέπῃ τὸν ἥλιο πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα. Τὸ 1921 βρῆκε κάμποσους ὁμολογιούχους ποὺ πλήρωσαν μερικὰ ἑκατομμύρια γιὰ νὰ κτισθῇ τὸ μέγαρο τῆς ἐφημερίδος του. Μετὰ τὴν πορεία τῆς Ρώμης, ὁ ἀδελφός του Ἀρνάλντο πρότεινε στοὺς ὁμολογιούχους αὐτοὺς νὰ δωρήσουν τὸ μέγαρο στὸ Μουσολίνι κι' ἔτσι τὸ κτίριο περιῆλθε στὴν κυριότητα τοῦ Ντοῦτσε. Τὸ 1925 ἄλλοι ὁμολογιοῦχοι τῆς φασιστικοποιηθείσης « Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ » ἐπεσκέφθησαν στὴ Ρώμη τὸν δικτάτορα καὶ γιὰ νὰ τοῦ ἐκδηλώσουν πὼς εἶχαν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, τοῦ παρέδωσαν ὅλες τὶς ὁμολογίες μὲ τὸ δικαίωμα νὰ τὶς διαθέσῃ ὅπως αὐτὸς ἤθελε. Ὁ Μουσολίνι, κράτησε τὸ δέμα τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἡ ἐφημερὶς περιῆλθε οὐσιαστικῶς σ' αὐτόν.

Ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία τοῦ Μπενίτο Μουσολίνι ἀνήρχετο τὸ 1923 σὲ 250 ἑκατομμύρια λιρέττες, πρᾶγμα ποὺ δὲν παρατηρήθηκε μὲ κανένα ἀπὸ τοὺς προκατόχους του πρωθυπουργούς. Ὁ Νικοτέρα, ὁ Ντεπρέτις καὶ ὁ Μινγκέττι πέθαναν στὴν ψάθα. Ὁ Ρουντίνι ζοῦσε μὲ τὰ χρήματα τῆς γυναίκας του. Ὁ Κρίσπι πέθανε σὲ μιὰ σοφίτα μὲ 40.000 λιρέττες χρέος. Ὁ Τζιολίττι ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια πρωθυπουργός, δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ 50.000 λιρέττες γιὰ νὰ δώσῃ προῖκα τῆς κόρης του.

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ

Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ὁ ἀκτινολόγος ἰατρὸς Πούλιος Πουλιάδης, ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του αὐτοπροσώπως ὡς καὶ πρότερον ἐν τῷ ἀκτινολογικῷ του ἐργαστηρίῳ ὁδὸς 4ης Αὐγούστου ἀριθ. 22. Ἀριθ. τηλεφ. 35—29.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΠΗΛΙΑ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΠΡΙΝ ΝΑ ΠΕΣΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ Η ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΜΕΤΩΠΟΝ, ἀρχαὶ Ἰανουαρίου. —Ἔχω πεισθῆ πιά, ὅτι δὲν θὰ συγκρατήσω ποτὲ στὴν μνήμην μου τὴν φυσιογνωμίαν τῶν Ἀλβανῶν νοικοκυραίων, ποὺ μὲ φιλοξενοῦν γιὰ δυό-τρεῖς ἡμέρες εἰς τὸ σπίτι τους !...Τοὺς συναντῶ τὸ βράδυ, καθισμένους στὰ μιντέρια, στρωμένα μὲ παχειὲς βελέντζες, γύρω ἀπὸ τὴν φωτιά, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸν μόνον φωτισμόν τους. Τὸ σπίτι δὲν εἶνε παρὰ μία χαμηλὴ κάμαρα, ὑγρὴ καὶ ἀνήλιαγη, ποὺ βαραίνει ἐπάνω τους καὶ μοιάζει νὰ χαμηλώνῃ ἀκόμη πιὸ πολὺ τὸ ταβάνι...

Ἡ φλόγες ποὺ ξεπετάγονται ἀπὸ τὰ ξύλα, σχηματίζουν φευγαλέα σχήματα καὶ ἡ σκιὲς παιγνιδίζουν στὰ πρόσωπα, τὰ φοβισμένα πρόσωπα τῶν νοικοκυραίων, χωρὶς ὅμως νὰ φωτίσουν τὰ μέτωπά τους, νὰ μᾶς προσδώσουν κάτι ἀπὸ τὴν σκέψι τους καὶ τὰ αἰσθήματά τους. Ξέρομε μόνον, ὅτι ὁ νοικοκύρης εἶνε μέχρι 40 ἐτῶν, ψηλὸς μὲ κυρτωμένους ὤμους, ἡ γυναῖκά του, κοντὴ κι' ἀμίλητη, ἡ ἀδερφή του σκυφτή, μαυροφορεμένη καὶ τὸ παιδί του, στρογγυλοπρόσωπο, μὲ πεταχτὰ μάγουλα, ποὺ κλαίει ὁλοένα, ὅταν πᾶμε νὰ τὸ χαϊδέψουμε.

— Ἀσημάκη !...

— Γιό, γιό !...Ὄχι, ὄχι !...

Καὶ μοῦ ξεφεύγει, πάει στὴ γωνιά, κάθεται ὁλομόναχο στὰ ντουσέκια, μέσα στὸ σκοτάδι. Ἐκεῖ δὲν φθάνουν ἡ φωτιὲς τῶν ξύλων—καί, ἔτσι, δὲν εἶδα ποτὲ τὰ μάτια τοῦ Ἀσημάκη, τοῦ μικροῦ Ἀρβανίτη, ποὺ τὸν πιέζει ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ πολέμου.

— Τί χαμπέρια σήμερα ;

— Λοῦφτ !... ἀπαντᾷ ὁ ἄνδρας καὶ σκύβει τὸ κεφάλι του.

— Λοῦφτ !.... λέγει μὲ τσακισμένην φωνὴν ἡ ἀδελφή του.

Καὶ τὸ ἀμίλητον ὕφος τῆς γυναίκας του, ἡ ὁποία βήχει ὁλοένα, σημαίνει καὶ αὐτὸ «Λοῦφτ!... Πόλεμος !...»

Τὸ βράδυ ἀκούεται τὸ κανόνι. Αὐτὲς τὶς τελευταῖες ἡμέρες, τὸ βαρὺ πυροβολικό μας ἔχει ἀνασκάψει τὴν ὀροσειρὰν ποὺ προστατεύει τὴν Κλεισούραν. Εἶνε σὰν βροντὲς ποὺ σκᾶνε ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας· ὁ κρότος, βαρὺς κι' ἐπιβλητικός, κατεβαίνει ἀπὸ τὴν χιονισμένην ὀροσειρὰν καὶ ἁπλώνεται μέσα στὸ χαμόσπιτο ποὺ ζοῦμε.

Εἶνε πολὺ σύντομες ἡ κουβέντες μας, δυό-τρεῖς λέξεις Ἀρβανίτικες, λίγες χειρονομίες παντομίμας καὶ ἡ στερεότυπος ἀπάντησις ποὺ ἐκφράζει τὸ ψυχικὸν κλῖμα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

— Τί νὰ κάνουμε · Λοῦφτ !

◆

Ἀπεφάσισα, ὅμως, νὰ γνωρίσω καλλίτερα τοὺς νυκοκυραίους μας καὶ θὰ τοὺς ἀκολουθήσω σήμερα ἐκεῖ ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ ὁ φόβος. Σὲ μιὰ σπηλιά, εἰς ἀπόστασιν ὥρας ἀπὸ τὸ χωριό.

Ἡ σπηλιὰ αὐτή, ποὺ ἀρχίζει ἀνάμεσα σὲ δύο βράχια, πρέπει νὰ εἶνε σπηλιὰ γιδιῶν, σπηλιὰ ποὺ μαζεύονται τὰ κοράκια, ὅλα τὰ ἄγρια πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ ἀποσύρονται μακρυὰ ἀπὸ τὸ φῶς καὶ μακρυὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τώρα ἔχουν φύγει τὰ κοράκια κι' ἔχουν πιάσει τὰ γύρω βράχια· καὶ μέσα στὴν σπηλιὰ ζοῦν, ἀπὸ τὰ ξημερώματα ἕως ὅτου πέσῃ ἡ νύκτα, οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ — ἕνα ἀνθρωπομάζωμα, ποὺ ἐνθυμίζει προϊστορικοὺς καιρούς· ὅταν οἱ ἄνθρωποι, φοβισμένοι ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς φύσεως, κατέφευγαν στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν μανίαν τους....

Ἡ σπηλιὰ ἔχει ἑκατὸν μέτρα βάθος καὶ τριάντα περίπου πλάτος. Εἶνε μία θεοσκότεινη καὶ ὑγρὴ σπηλιά, μὲ ἀκαθαρσίες στὴν εἴσοδο, πηκτὴ λάσπη καὶ νερὰ ποὺ σταλάζουν. Ὄγκοι βραχώδεις, πρασινόμαυροι, κλείνουν τὸ στόμιόν της· καὶ ὕστερα ἔρχεται τὸ σκοτάδι, ποὺ τὸ διαστίζουν ἡ πυγολαμπίδες τῶν ἀναμμένων ξύλων.

Μολυσμένη ἡ ἀναπνοή, βαρύνει τὰ στήθη, ὅπως εἰς τὰ λαγούμια τῶν μεταλλείων θειαφιοῦ. Ἕνα δέος νὰ καταλαμβάνει ξαφνικά· ἔχεις τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μέσα ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς θὰ ξεφυτρώσουν φαντάσματα καὶ δαίμονες τῆς Κολάσεως. Μία ὑπόκωφος βοὴ ἀκούεται, ἀνθρώπινες φωνὲς καὶ ἀναστεναγμοί, ποὺ σμίγουν σ' ἕνα βόμβον ἀκαθόριστον —τίποτε δὲν ἔχει σχῆμα μέσα σ' αὐτὴν τὴν σπηλιάν, οὔτε οἱ ἄνθρωποι, οὔτε ἡ φωνές !...

Κάπου - κάπου ξεπετιέται μιὰ φλόγα καὶ τότε βλέπει κανείς, ξαπλωμένους κάτω, μέσα στὶς λάσπες, ἀνθρώπους ἤ, μᾶλλον, σχήματα ἀνθρώπινα, γύρω ἀπὸ ξύλα ἀναμμένα, ποὺ τὰ φυσοῦν ἀδιακόπως, γιὰ νὰ συντηρήσουν τὴν φλόγα. Ἡ κάθε οἰκογένεια ἔχει δικήν της θέσιν· μερικοὶ φέρνουν κουβέρτες καὶ βραστὰ καλαμπόκια, ἄλλοι ὅμως μένουν νηστικοί, ἕως τὸ βράδυ, ποὺ θὰ γυρίσουν στὸ σπίτι. Ὁ φόβος τοῦ ἀεροπλάνου ὑπερνικᾷ τὴν πεῖνα....

Στὸ βάθος τῆς σπηλιᾶς, ἐκεῖ ποὺ δὲν φθάνει τὸ φῶς, εἶναι ὁ παπᾶ-Λιάμπης, ἀπὸ τὴν Πρεμετῆ. Εἶναι ἕνας γέρος 70 χρόνων, μὲ κατάλευκα μακρυὰ γένεια. ποὺ μαζεύει πάντα γύρω του τὸ ποίμνιόν του :

— Εἶνε μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου !...», ἐπαναλαμβάνει ἐνθαρρυντικά, μὲ τὴν τρεμουλιαστὴν φωνή του.

Ὕστερα ἀπευθύνεται σὲ μένα καὶ μοῦ διηγεῖται τί ἔκανε ὁ στρατὸς τοῦ Δαμιανοῦ, ἐδῶ σ' αὐτὰ τὰ ἴδια μέρη· πῶς ἐπολέμησαν τὰ «δικά μας παιδιά» καὶ πῶς ἔπεσε ἡ Κλεισούρα. Εἶνε μία σύμπτωσις : Τὴν ἴδια ὥρα, στὶς 11.30' τὸ πρωΐ, πέφτει καὶ τὸ τελευταῖον ὀχυρὸν συγκρότημα, ποὺ προασπίζει τὴν Κλεισούρα. Αἱ ἴδιαι σελίδες, ξαναγράφονται στὰ ἴδια βουνά...

Ἐδῶ, λοιπόν, μέσα στὸ λαγοῦμι εὑρίσκεται καὶ ὁ νοικοκύρης μας, ἡ γυναῖκά του, ἡ ἀδελφή του κι' ὁ Ἀσημάκης μὲ τὸ στρογγυλὸ πρόσωπο καὶ τὰ πεταχτὰ μάγουλα. Τὸν διέκρινα ἀπὸ τὸ ἐπίμονο κλάμα του, ἀπὸ τὸ πεισματάρικο τρόπο ποὺ φώναζε ὁλοένα «Γιό !... Γιό !...».

— Ἔλα μαζῆ μου, Ἀσημάκη ! Πᾶμε ὡς ἐκεῖ ποὺ ἀρχίζει ἡ σπηλιά....

— Γιό, γιό..

Καὶ ἀρχίζει πάλιν τὸ συρτό του κλάμα. Ἔξω, στὸ φῶς, μπορεῖ νὰ φανοῦν τὰ ἀεροπλάνα, πέρα ἀκούεται τὸ κανόνι. Ἔξω εἶνε Λοῦφτ!..

◆

Ἐκάθησα ἀρκετὴν ὥραν μέσα στὴν σπηλιὰ κι' ἔζησα τὴν τραγωδίαν τῶν ἀνυπερασπίστων θυμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῆς βίας. Περνοῦν τὰ τέταρτα καὶ ἡ ὧρες καὶ δὲν βλέπει κανεὶς οὔτε τὴν ἐλαχίστην κίνησιν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τρωγλοδῦται—παιδιὰ ποὺ κλαῖνε στὴν ποδιὰ τῆς μάννας των γέροι ποὺ βήχουν ἐλεεινὰ μέσα στὴν ὑγρασίαν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ μένουν ἐπὶ ὧρες ἀμίλητοι—ἔχουν γίνει ἕνα μὲ τὴν σπηλιά, πρασινόμαυρα βράχια, ἄνθρωποι ζωντανοὶ ποὺ ζοῦνε μέσα στὸν τάφο, μιὰ ὥρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ χωριό τους...

Ἑκατὸν μέτρα ἔξω ἀπὸ τὴν σπηλιά, ἕνας καταρράκτης, ποὺ τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὰ χιόνια τῆς βουνοκορφῆς, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐνέργεια καὶ τὴν κίνησι στὸν προθάλαμον τοῦ νεκροταφείου τῶν ζωντανῶν. Λίγα πλατάνια μὲ ἀραιὰ φλογάτα φύλλα, ἔρχονται νὰ προσθέσουν κάποιο χρῶμα στὸ στυγνὸν ἀλβανικὸν τοπεῖον. Ἕνα κοπάδι κοτσύφια τονίζει φλύαρα τὴν συμφωνίαν τῆς ζωῆς, ποὺ ἀγνοεῖ τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὸ κανόνι. Κάτω εἶνε μιὰ κορδέλλα τοῦ ποταμοῦ κι' ἕνας μικρὸς μῦλος ποὺ ἀλέθει καλαμπόκι. Καὶ —κόντευα νὰ μὴ τὸ σημειώσω — ἔχει σταματήσει κιόλας τὸ κανονίδι· κι' αὐτὸ σημαίνει, ὅτι προωθοῦνται τὰ τμήματά μας. Ἀπομακρύνεται ἡ μάχη, ὅλο καὶ ἀπομακρύνεται ὁ πόλεμος!.. Λίγος καιρὸς ἀκόμη κι' οἱ ἄνθρωποι τῆς σπηλιᾶς θὰ ξαναζήσουν μέσα στὸ φῶς...

Λ. Α.

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ Ντοῦτσε εἶναι ὁ μόνος ἀρχηγὸς κράτους ποὺ χαρακτήρισε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τὸν αἰσθάνεται. Δὲν θέλησε νὰ κάμῃ οὔτε ἰδεολογία, οὔτε πολιτική. Δὲν θέλησε νὰ χτυπήσῃ μία κυβέρνησι, ἢ μία κατάστασι, ὅπως κάνουν οἱ ἄλλοι. Τὸν πειράζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Κάνει πόλεμο ἐναντίον ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἐμεῖς, ποὺ δὲν εἴμεθα πολυάριθμος λαός, ὅλο καὶ κάνουμε μιὰ διάκρισι, ξεχωρίζοντας τὸ καθεστὼς τοῦ Ντοῦτσε ἀπὸ τὸν Ἰταλικὸ λαό, ἔτσι, γιὰ νὰ μὴ ρίξουμε τὴν εὐθύνη σ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Μουσολίνι, δὲν ἔχει τέτοια ἀντίληψι. Καὶ δὲν τὴν ἔχει, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ τοὺς Ἕλληνας. Στὸ δηλητηριασμένο, τὸ μολυσμένο αἷμα του, βράζει ὅλο τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στὸ λόγο του εἶπε :

—Ἀπορῶ γιατὶ μὲ μισοῦν ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

Καὶ κατόπιν ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, κάποτε, σὲ δυὸ μῆνες ἢ σὲ δώδεκα μῆνες, «θὰ τσακίσῃ τὰ νεφρὰ τῶν Ἑλλήνων».

Ἔτσι καθορίζει τὸν ἰταλικό του πόλεμο ὁ Ντοῦτσε. Μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς μπορεῖ νὰ πολεμᾷ γιὰ μιὰ ἐπέκτασι ἐδαφική, γιὰ τὴν κατάληψι μιᾶς θέσεως, γιὰ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ στρατηγικούς. Δὲν στρέφεται ἐναντίον μιᾶς φυλῆς ὁλοκλήρου. Μόνον μὲ τοὺς Ἕλληνες πολεμάει μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ. Πολεμάει μὲ ὅλο τὸ μῖσος τοῦ φανατικοῦ Ἰταλοῦ, τὴν ἑλληνικὴ φυλή, ὁ Ντοῦτσε.

Τὸ τέρας, λοιπόν, ἄνοιξε τὸ τεράστιο στόμα του, γιὰ νὰ μᾶς καταβροχθίσῃ. Μόνον ποὺ ἡ Ἑλλάδα στάθηκε, κόκκαλο αἰχμηρό, στὸ λαιμό του. Καὶ τὸ κόκκαλο αὐτό, ὅλο καὶ καταβυθίζεται, ὅλο καὶ μπαίνει μέσα στὴ σάρκα. Ἀρχίζει νὰ σπαρταρᾷ τὸ τέρας, ποὺ θέλησε νὰ καταβροχθίσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Ντοῦτσε καθώρισε τὸν πόλεμο σὰν πόλεμο φυλετικό. Σὰν τέτοιο πρέπει κι' ἐμεῖς νὰ τὸν δεχτοῦμε. Δὲν χωρᾶνε ἀντιλήψεις «ἰδεολογικὲς» στὴν περίπτωσι. Ἄλλως τε καὶ οἱ Ἰταλοί, δὲν ἔχουν δώσει δεῖγμα ὅτι ἀποδοκιμάζουν τὸν πόλεμον αὐτὸν καὶ τὸν Ντοῦτσε. Ὅταν θὰ δώσουν τὰ δείγματα αὐτὰ καὶ ὅταν θὰ ρίξουν τὸν παράφρονα τύραννο, θὰ ἰδοῦμε..

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

⁂ Πρὸ ἡμερῶν ἡ μεγάλη καλλιτέχνις τοῦ ἄσματος κ. Μαργαρίτα Πέρρα ἐπρόκειτο νὰ παίξῃ κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ριγολέτου στὴν Ὄπερα τῆς πόλεως ἡ ὁποία τὴν φιλοξενεῖ.

— Ἕνα λεπτὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ εἶπε: Κυρίαι καὶ Κύριοι—Εἶμαι ὑποχρεωμένη σὰν Ἑλληνίδα νὰ μὴ τραγουδήσω στὴν ἰταλικὴ τὸ μέρος μου. Διότι ἡ Ἰταλία εὑρίσκεται δυστυχῶς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μὲ τὴν πατρίδα μου, κατὰ τῆς ὁποίας ἄνευ λόγου ἐπετέθη. Θὰ τραγουδήσω ἑλληνικά.

— Πανζουρλισμὸς ἐπηκολούθησε καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπιδοκιμασίαι ἱκανοποίησαν καὶ συνεκίνησαν μέχρι δακρύων τὴν θαρραλέαν Ἑλληνίδα καλλιτέχνιδα.

— Τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

— Οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου συγκινοῦνται μὲ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὰ μεγάλα κατορθώματά της μὲ τὸν δικαιότερον καὶ ἱερώτερον ἀγῶνα της.

⁂ Πάει καὶ ὁ Σογδοῦ.

— Ὅπως πῆγαν καὶ οἱ προκάτοχοί του.

— Θὰ γυρίσῃ πίσω στὴν Ἰταλία πανευτυχὴς ποὺ δὲν θὰ βρεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ ὅταν θὰ ριφθῇ στὴν θάλασσα.

— Τὴν φροντίδα αὐτὴ τὴν ἀνέθεσαν στὸν Καμπαλιέρο.

⁂ Καὶ τὰ ἄψυχα τῶν Ἰταλῶν ἐξηυτελίσθησαν ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες των.

— Τὰ τάγκς μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπειλοῦσαν κυριεύονται ἢ καταστρέφονται.

— Πρὸ μηνὸς μιὰ ἴλη ἱππικοῦ κατεδίωξε καὶ ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγὴν πενῆντα Ἰταλικὰ τάγκς.

⁂ Οἱ συμπολῖται μας θὰ γνωρίζουν τὸν κ. Ζαμᾶνον βαρύτονον, πυγμάχον, ἠθοποιὸν κ.λ.π.

— Τώρα ὁ κ. Ζαμᾶνος εἶναι περιζήτητος στὴν Ἀθήνα.

— Ἔχει καταπληκτικὴ ὁμοιότητα μὲ τὸν Μουσολίνι.

— Καὶ τὰ θέατρα τὸν πέρνουν γιὰ νὰ ὑποδύεται τὸν ρόλον τοῦ Ντοῦτσε.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ Π.Υ.Α.Μ.

Τὰ Συνεργεῖα τῆς Π.Υ.Α.Μ. τὰ ὁποῖα συνοδεύουν τοὺς μεταφέροντας τραυματίας σιδηροδρομικοὺς συρμούς, εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προσφέρουν ἕνα ζεστὸ στὰ κρυωμένα παλληκάρια μας.

Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμεν τοὺς Θεσσαλονικεῖς ν' ἀποστείλουν εἰς τὴν ΠΥΑΜ συσκευὰς «ΘΕΡΜΟΣ» διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενναίων μας τραυματιῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ἕνα ζεστὸ μέσα στὸν πόνο τους ἔχει σπουδαίαν σημασίαν.

Ὅλοι λοιπὸν τὰ «ΘΕΡΜΟΣ» σας στὴν Π.Υ.Α.Μ. (Καρόλου Ντὴλ 24).

(Ἐκ τῆς Π.Υ.Α.Μ.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

Κάλτσες ! Πρὸ παντὸς κάλτσες !

Ὁ μαχόμενος στρατὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ κάλτσες.

Ἐπιβάλλεται λοιπὸν νὰ συνεχισθῇ μὲ τὴν μεγαλυτέραν της ἔντασιν ἡ ἀξιέπαινη καὶ πατριωτικὴ προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας, γιὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ καλτσῶν.

Κάθε γυναῖκα καὶ κάθε κορίτσι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ὑπαίθρου ἔχει ἱερὸν καθῆκον νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργον.

Χρειάζονται πρὸ παντὸς κάλτσες μάλλινες. Ὅσες ὅμως δὲν ἔχουν τὰ μέσα δύνανται τὸ ἴδιο νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ στρατὸ πλέκοντας καὶ βαμβακερὲς κάλτσες ὄχι ὅμως χονδρὲς καὶ νὰ εἶναι μεγάλου μεγέθους.

Ὑπάρχουν τρεῖς τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους κάθε μία, ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομική της κατάστασι, μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν προσπάθεια τῆς συγκεντρώσεως τῶν καλτσῶν.

1) Νὰ πλέξῃ κάλτσες μὲ νῆμα ἰδικό της καὶ νὰ τὰς προσφέρῃ δωρεάν.

Αἱ προσφοραὶ συγκεντρώνονται ἀπὸ τὰς κατὰ τόπους στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἀρχὰς χωροφυλακῆς, προέδρους κοινοτήτων καὶ ἀπὸ τὰ τμήματα τῆς ΕΟΝ καὶ τῆς Φονέλλας τοῦ Στρατιώτου.

2) Νὰ πλέξῃ μάλλινες κάλτσες μὲ νῆμα ἰδικό της καὶ τὰ τὰς παραδώσῃ εἰς τὴν στρατ. ὑπηρεσίαν πρὸς 40 δραχμὰς τὸ πολὺ κατὰ ζεῦγος.

Ἡ παραλαβὴ καὶ πληρωμὴ γίνεται ὁμοίως ἀπὸ τὰς κατὰ τόπους στρατ. ἀρχὰς ἢ ἀρχὰς χωροφυλακῆς.

3) Νὰ παραλαμβάνῃ νῆμα τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ πλέκῃ δωρεάν.

Ὅσες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθοῦν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου των.

Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν σύστασιν :

Καμμιὰ Ἑλληνὶς δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν πατριωτικὴ αὐτὴ προσπάθεια. Ἐργασθῆτε ὅλες μὲ ζῆλο καὶ φιλοπατρία γιὰ νὰ κατασκευασθοῦν γρήγορα ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερες κάλτσες γιὰ τὸν στρατό.

Θεσ)νίκη τῇ 5 Ἰανουαρίου 1941

Κ. ΠΕΤΣΑΣ

Ἀντιστράτηγος

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΤΟΥ 6ου ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται τῆς περιφερείας τοῦ 6ου Ἀστυν. Τμήματος ὅπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς σήμερον εὑρίσκονται εἰς τὰς οἰκοδομάς των, καθ' ὅσον θὰ διέλθῃ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς καὶ μηχανικῶν τῆς Π. Α. Θεσσαλονίκης, ἥτις θὰ ἐπιθεωρήσῃ ταῦτα ἵνα βεβαιωθῇ ἂν ἐφηρμόσθησαν τὰ διαταχθέντα ὑπὸ τῶν μηχανικῶν καὶ τῆς Παθ. Ἀεραμύνης μέτρα, προκειμένου κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθέντων νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ νόμιμα.

Θεσ)νίκη τῇ 14 Ἰανουαρίου 1911

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὡς Ἀνώτερος Διοικητὴς Π. Α.

ΑΡΓ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΗΣ

Ἀντ)ρχης

2α ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ἐκπομπὴ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Πανεπιστημίου.

Σήμερον Τρίτην 7.30—8 μ.μ. Εἰς τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν ἄλλων 1) Ὁμιλία Ἐπιτελοῦς τῆς Ὑποδιοικήσεως, 2) Συνεργασία ἐγκρίτων Συνεργατῶν, 3) Πολεμικὸν δελτίον (11ης ἑβδομάδος)

— Ἡ Κοινότης Βρυττῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Νομάρχης Πέλλης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Βρυττῶν διὰ τὴν ἐκ δραχμ. 5.182 εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου ἐράνου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Προσφοραὶ εἰς τὴν Π.Υ.Α.Μ

Χθὲς προσεφέρθησαν πρὸς τὴν ΠΥΑΜ τὰ κάτωθι εἴδη :

Ἀπόστολος Βουτσᾶς μάλ. κάλτσες 3 ζεύγη καὶ σιγάρα 100 γραμμάρια, Κυριακίτσα Συμεωνίδου κάλτσες 1 ζεῦγος γάντια 1 ζεῦγος, Ἀρτὶν Καλουμπανιὰν κάλτσες μάλ. 1 ζεῦγος, Ἰσμυρόγλου Γεώργιος κάλτσες μάλ. 5 ζεύγη, Ἀλέξ. Ἰατρόπουλος περιοδικὰ 19, βιβλία 4, Ἀλέξ. καὶ Νῖκος Μανιάτης περιοδικὰ 39, ΕΟΝ Γερακαροῦς κάλτσες μάλλινες 35 ζεύγη, γάντια 14, πουλόβερ 3, κουκοῦλες 3, ἀνώνυμος σιγάρα 36, Δεβετζῆ βασιλόπητα κάλτσες 10 ζεύγη, ΕΟΝ Βαθυλάκκου δραχμαὶ προερχόμεναι ἐκ μικρῶν φιλοδωρημάτων τῶν γονέων τῶν σκαπανισσῶν 300.

Ἅπαντας τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πατριωτικάς των δωρεάς.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς ΠΥΑΜ.)

— ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΥΑΜ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. δωρητῶν ὅτι εἶνε ἀδύνατος ἡ ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Θεσσαλονίκης ἐκφώνησις τῶν διαφόρων δωρεῶν, διότι δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο ἡ διάρκεια τῆς ἐκπομπῆς.

Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον Θεσσαλονίκης ὅταν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χῶρος.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς ΠΥΑΜ.)

— Εἰσφορὰ τῆς Κοινότητος Καριωτίσσης

Ὁ κ. Νομάρχης Πέλλης ἀπηύθυνε ἔγγραφον πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κοινότητος Καριωτίσσης διὰ τοῦ ὁποίου εὐχαριστεῖ αὐτὸν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος διὰ τὴν ἐκ Δραχμῶν 61.194 εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας.

— Ἀξιοσημείωτον παράδειγμα

Ὁ ἐκ Λουτροχωρίου ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιστρατεύσεως περιέθαλψε καὶ ἀνεκούφισε τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευθέντων ἐκ τοῦ χωρίου του καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ μέτωπον ἓξ δέματα χρήσιμα δῶρα διαθέσας πρὸς τοῦτο ὅλας τὰς οἰκονομίας του καὶ αὐτὴν τὴν φανέλλαν του, ὑπέβαλε δὲ αἴτησιν ὅπως καταταγῇ ἐθελοντής. Εἰς ραδιοφωνικήν του ὁμιλίαν ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς κληρικοὺς ὅπως ἐπιτελέσωσι ἐμπράκτως καὶ οὐχὶ θεωρητικῶς τὸ ἀπέναντι τῆς πατρίδος καθῆκον των.

— Τὸ Πλατὺ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος.

Ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πλατὺ συνελέγη τὸ ποσὸν τῶν 12.000 δραχμῶν διὰ τῶν ὁποίων ἠγοράσθησαν 230 ζεύγη μαλλίνων καλτσῶν ὑπὲρ τοῦ μαχομένου στρατοῦ.

Εἰς τὸν ἔρανον προσέφεραν οἱ κάτωθι τὰ ἀντίστοιχα ποσά:

Κωνσταντῖνος Χριστοδούλου δρ. 1000, Ἀναστ. Γαβριηλίδης 500, Ἱερεμίας Κοσέογλου 500, Εὐστ. Γεωργιάδης 500, Χρυσ. Κανδηλιάρης 500, Ἀδελφοὶ Τρίγκου 300, Νικ. Τσομάτος 500, Μάνθος Γερμανὸς 250, Ἀναστ. Προδρομίδου 100, Ἰορδ. Κοζίδης 50, Πρόδρ. Κοζίδης 50, Σάββας Τσινίδης 100, Ἀναστ. Ἀναστασιάδης 50, Νικόλ. Μακρίδης 50, Ἐλευθέριος Κοσέογλου 50 Βασ. Βασιλόπουλος 50.

Εἰσφοραὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν

Ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Κυμήνων ἐκτὸς τῶν 10 χιλ. δρ. τὰς ὁποίας συνεισέφερεν πρὸ ἡμερῶν συνεισέφερεν ἐπίσης ἑτέρας 20.000. Γεωργ. Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Ἁγιονερίου 5.000. Γεωργικὸν Ταμεῖον Κυμήνων 5.000. Γεωργ. Συνεταιρισμὸς Λιακιᾶς 2000. Γεωργ. Πιστ. Συνεταιρισμὸς Λακώματος 15.000. Γεωργ. Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Ν. Μαλγάρων 15000. Γεωργ. Πιστωτ. Συν)σμὸς Β. Νέων Μαλγάρων 20.000. Γεωργ. Πιστωτι. Συνεταιρισμὸς Τοψὶν ἐντοπίων 5000 Εἰσφοραὶ χθεσινῆς ἡμέρας 85.000. Εἰσφοραὶ προηγούμεναι 1.379.000. Σύνολον 1.464.000 δρ.

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ 1938

ΑΘΗΝΑΙ 13.—Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καλοῦνται πρὸς κατάταξιν καὶ ἐπανεξέτασιν τῆς σωματικῆς των ἱκανότητος οἱ ἔφεδροι βοηθητικοὶ (γεγυμνασμένοι καὶ ἀγύμναστοι) κλάσεως 1938 ὡς κάτωθι :

1) Τὴν 25ην Φεβρουαρίου 1941 οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων τῶν νομῶν Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου, Λασηθίου, Λέσβου, Χίου, Σάμου, Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικῆς, Πέλλης, Κιλκίς, Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας, Ἕβρου.

2) Τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1941 οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ ὑπολοίπου Κράτους.

Πληροφορίαι περὶ τῆς μονάδος κατατάξεώς των νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους φρουραρχεῖα καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης προκηρύσσει πρόχειρον πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν κατεδάφισιν μετὰ τῆς ἀποκομίσεως τῶν ὑλικῶν τῶν ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ χώρου τῆς Ἐκθέσεως εὑρισκομένων :

1) Περιπτέρου πρώην Κρατικοῦ.

2) Περ.πτέρου Τεχνικοῦ Τμήματος.

3) Κεντρικῆς εἰσόδου Δ.Ε.Θ. μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ξυλίνου περιφράγματος τοῦ χώρου.

4) Διαφόρων ὑλικῶν (λαμαρινῶν, ὀπτοπλίνθων κτλ.) εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ Κρατικοῦ περιπτέρου.

Αἱ προσφοραὶ θὰ ὦσιν εἴτε συνολικαί, εἴτε κεχωρισμέναι, δι' ἑκάστην κατηγορίαν καὶ εἶδος ἐκποιουμένων.

Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 17ην τρέχοντος.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἐπισκεπτόμενοι καὶ τὰ πρὸς κατεδάφισιν κτίσματα.

13—1—41

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Δ.Ε.Θ.

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΝΕΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 13.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 79 τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1941.

Περιωρισμένη δρᾶσις. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοί τινες, ὧν δύο ἀξιωματικοὶ καὶ 4 ἅρματα μάχης.

(Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου)

ΧΘΕΣ ΕΧΘΡΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε χθὲς τὴν Πρέβεζαν μὲ μικρὸν ἀριθμὸν θυμάτων καὶ κατάρρευσιν κτιρίων τινῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον.

Οἱ ἀπαχθέντες ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ Ἕλληνες τῆς 6ης περιοχῆς Πωγωνίου ὑπερβαίνουν τοὺς 100. Ἡ τύχη τούτων ἀγνοεῖται πλὴν τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Γεροπλάτανος ἱερέως Ἀθανασίου Οἰκονόμου, ὅστις ἔδωσε σημεῖα ζωῆς ἐν Σκόδρα.

ΝΕΑ ΛΑΜΠΡΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.—Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλη ἐκ Πειραιῶς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ ἀδελφός μου λοχίας Στεφάνου Ἠσαΐας ἔπεσε μαχόμενος ὑπὲρ Πατρίδος εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαλές. Παραμερίζω τὸν ἀδελφικόν μου πόνον ἀναφωνῶ ἐκ βάθους ψυχῆς: Ζήτω τὸ Ἔθνος. Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Στέφ. Ἠλίας
ὁδὸς Ἥβης 40 Πειραιεύς

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ σου δοξάζει ὅλην σας τὴν οἰκογένεια. Μὲ τέτοιες θυσίες γίνεται ἡ Πατρὶς μεγάλη».

Ἐπίσης πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλη καὶ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Χθὲς ἐπληροφορήθην θάνατον υἱοῦ μου Ἀποστόλου ἡρωϊκῶς πεσόντος ἐν τῇ πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκτελέσει καθήκοντος. Τρωθεῖσαν καρδίαν μου παρηγορεῖ ὑπερηφάνεια θυσίας τέκνου μου εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ μεγαλυνομένης Πατρίδος μας καὶ μὲ τὸ αἴσθημα τοῦτο ἀναφωνῶ: Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Δημήτριος Μικέλης
Μεξιάτες Φθιώτιδος

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπήντησεν ὡς κατωτέρω:

«Τὰ μεγάλα σας αἰσθήματα εἶνε ἄξια τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ παιδιοῦ σας ποὺ ζῇ τώρα αἰώνια καὶ ἡ μνήμη του θὰ εἶναι ἀθάνατος».

ΑΘΗΝΑΙ, 14. — Δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐμπέδου Ἀθηνῶν ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κοινοπραξίας Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίου Σίτου στρατιώτας Νικ. Παπαδημητρακόπον καὶ Χ. Καλέαν, διότι μολονότι ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν τῶν κλάσεων, ἐζήτησαν καὶ περιελήφθησαν εἰς γενομένην ἀποστολὴν διὰ τὴν «γραμμὴν τῶν πρόσω».

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟ ΣΦΥΡΟΚΟΠΗΜΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (ΑΠ). — Τὸ μόνον ἄξιον λόγου σημεῖον τοῦ χθεσινοῦ 220 ἀνακοινωθέντος τῶν Ἰταλῶν εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς ἐπιθέσεως ἥτις ἐγένετο ὑπὸ ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων τὴν νύκτα πρὸς τὴν 13 ἐναντίον τοῦ Τουρίνου, τῆς Βενετίας καὶ τῆς Κατάνης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἰδ.). — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν καὶ τὴν σημασίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα ἣν εἶχον αἱ τελευταῖαι ἀλλεπάλληλοι ἀεροπορικαὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν ἐν Ἰταλίᾳ βάσεων.

Οἱ «Τάϊμς» γράφουν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον των, ὅτι αἱ ἐπιθέσεις αὐταί, συνδπληροῦσαι τὴν συνεχιζομένην σφυροκόπησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Γκρατσιάνι καὶ τῶν ἰταλικῶν βάσεων τῆς Ἀφρικῆς, ἀποτελοῦν τὴν καλυτέραν ἐπιβεβαίωσιν τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Τσῶρτσιλ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου, ὅτι τὰ πλήγματα ἐναντίον τῆς Ἰταλίας θὰ εἶναι ἐφεξῆς ἀμείλικτα καὶ ἀλλεπάλληλα.

Καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων ἐξαίρεται ἡ σημασία τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπετεύχθησαν κατὰ τοὺς τελευταίους βομβαρδισμοὺς τῶν ἐργοστασίων τοῦ Τουρίνου, τῶν λιμένων τοῦ Παλέρμου καὶ τῆς Μεσσήνης καὶ προστίθεται ὅτι τὰ βομβαρδιστικὰ τῆς ξηρᾶς συνεργάζονται μὲ τὴν ἀγγλικὴν ἀεροπορίαν εἰς τὴν σημαντικὴν αὐτὴν δρᾶσιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ κάτωθι ὁδηγοὶ οἵτινες κατέχουν ἄδειαν ἱκανότητος ὁδηγοῦ (δίπλωμα) ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐρασιτεχνικὴν ἵνα τὴν 15ην, 16ην καὶ 17ην τρέχοντος καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 8—12 καθ' ἑκάστην προσέλθωσιν εἰς τὸ Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως πρὸς τακτοποίησιν ὑποθέσεώς των μὴ προσερχόμενοι θὰ ὑποστῶσι τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου.

Ψωμόπουλος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου κλάσεως 1916, Σαρόγλου Σωτήριος τοῦ Γεωργίου κλάσεως 1912, Χαλκιόπουλος Γεώργιος τοῦ Κλημέδρου κλάσεως 1916, Ἰακωβίδης Χαράλαμπος τοῦ Γεωργίου κλάσεως 1915, Πάνου Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου κλάσεως 1917, Δρομπροβόλσκης Παῦλος τοῦ Πέτρου κλάσ. 1923, Χατζηθωμᾶς Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου κλάσ. 1912, Σαμαρτζῆς Σταῦρος τοῦ Ναούμ, κλάσεως 1918. Γκίνης Γεώργιος τοῦ Δημητρίου κλάσεως 1921, Πελένης Ἀγαμέμνων τοῦ Δημητρίου κλάσεως 1921, Τσεβγάλης Στράτος τοῦ Χρήστου, κλάσεως 1917, Φοῦκας Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου κλάσεως 1906, Βαλσαμάκης Ἀχιλλεὺς τοῦ Σπυρίδωνος κλάσεως 1914, Παπαμανώλης Γεώργιος τοῦ Χρήστου κλάσεως 1911. Καδρῆ Νικόλαος τοῦ Χρήστου κλάσεως 1913, Λατσὸς Δημήτριος τοῦ Γεωργίου κλάσεως σεως 1914, Μαντζόρας Νικόλαος τοῦ Νικολάου κλάσεως 1911, Γεωργιάδης Γεώργιος τοῦ Σταύρου κλάσεως τοῦ 1918, Φαλέγγας Ἰωάννης τοῦ Ἰωάννου κλάσεως 1913, Μωϋσείδης Μιλτιάδης τοῦ Ἰωάννου 1913, Παπαδημητρίου Ἀλέξανδρος τοῦ Νικολάου κλάσεως 1916, Ζαχαριάδης Βασίλειος τοῦ Θωμᾶ κλάσεως 1914, Δημητρίου Λάζαρος τοῦ Δημ. κλ. 1915, Μπέσας Νικόλ. τοῦ Σπυρίδωνος κλ. 1917, Μωϋσῆς Ἀσὲρ τοῦ Ραφαὴλ κλ. 1919, Οἰκονομίδης Νικηφ. τοῦ Συμεὼν κλ. 1918, Παπαγεωργίου Γεώρ. τοῦ Κων)τίνου κλ. 1917, Μησαηλίδης Ἀβραὰμ τοῦ Κυριάκου κλ. 1918, Κοκόρος Γεώρ. τοῦ Νικολάου κλ. 1919, Παναγιωτόπουλος Βασ. τοῦ Εὐαγγέλου κλ. 1918 Παπαμανώλης Νικ. τοῦ Χρήστου κλ. 1905, Λυνᾶς Γεώργ. τοῦ Κωνσταντίνου κλ. 1910, Καταρέβας Σεγαϊᾶ τοῦ Ἰουσιὲ κλ. 1914, Κορτέλης Γεώρ. τοῦ Παναγιώτου κλ. 1917. Νικολαΐδης Κωνστ. τοῦ Δημητρίου κλάσεως 1916, Παπαδόπουλος Ἰωάννης τοῦ Ἀνθιμ. κλάσεως 1926, Μοσχίδης Κων. τοῦ Σταματίου κλάσεως 1913, Μορδοχάϊ Σαμουὲλ τοῦ Δαυῒδ κλάσεως 1904 Τριγλιανὸς Ἀναστάσιος τοῦ Ἰωάννου, κλάσεως 1914, Ματσούκης Παναγιώτης τοῦ Εὐαγγέλου κλάσεως 1918, Τζαβάρας Ἀθανάσιος τοῦ Βασιλείου κλάσεως 1900, Κυριάκος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου κλάσεως 1907, Ἀντζελ Ἰσὰκ τοῦ Σολομῶντος κλάσεως 1901, Σκαπέρδας Χρῆστος τοῦ Κωνσταντίνου κλάσεως 1903, Πεχλίδης Χρυσόστομος τοῦ Κυριάκου κλάσεως 1900, Πασχάλης Βασίλειος τοῦ Πέτρου κλάσεως 1919, Σκορδέλης Γεώργιος τοῦ Ἀντωνίου κλάσεως 1916, Ἀγγέλου Νικόλαος τοῦ Μάρκου κλάσεως 1914, Θεοχάρης Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου κλάσεως 1919, Γκίνης Γεώργιος τοῦ Βασιλείου κλ. 1904.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσιν ὅσοι ὑπηρετοῦσιν ἔφεδροι εἰς τὸ στράτευμα ἢ εἰς τὴν Παθ. Ἀεράμυναν.

(Ἐκ τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΤ. ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2611

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 20ὴν τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥρας 11 1)2—12 1)2 θέλει ἐνεργηθῆ ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι (Ἄσυλον Παιδιοῦ Λεωφόρος Πανεπιστημίου) πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν μονοετῆ ἐνοικίασιν τῶν κάτωθι ἀκινήτων τοῦ Δήμου.

α) δύο τμημάτων γηπέδου ἐκεῖθεν τῶν Ἰσραηλιτικῶν νεκροταφείων,

β) γήπεδον τοῦ Δήμου παρὰ τῇ πλατείᾳ τῶν Σ.Ε.Κ.

γ) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 45 μαγαζεῖον τῆς Δημοτικῆς Ἀγορᾶς Βαρδαρίου ἰατόκιν δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς.

δ) δύο δωματίων τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκροπόλεως οἰκίας τοῦ Δήμου.

Ἐν Θεσ)νίκῃ 13 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

ΓΑΙΟΣΑΚΚΟΙ
κατάλληλοι διὰ καταφύγια
πωλοῦνται
Βερροίας 2. ἀρ. τηλ. 60—54

Ἰατρὸς Κ. Τ. ΜΑΝΘΟΣ
Μετεφέρθη Τσιμισκῆ 59 (ἀπέναντι τοῦ κινηματογράφου Τιτάνια)
Νευρικὰ—Ψυχικὰ—Ἀνικανότης
Στηθικὰ—Καρδιακά.
Ὧρας 9—1 καὶ 3—5

Οἱ Τοῦρκοι θαυμάζουν

ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

ΟΥΔΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΒΛΗΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 14. (Ἰδ.).— Ὁ τουρκικὸς τύπος ἐξαίρει τὰ νέα κατορθώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τονίζει ὅτι ὁ πόλεμος ἔχει κριθῆ ἤδη ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, ὑπογραμμίζει δὲ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος στρατὸς εἰς τὸν κόσμον ἐπολέμησε ποτὲ ὅπως ὁ ἑλληνικὸς στρατός.

Ἡ «Τζουμχουριὲτ» γράφει ὅτι ὁ πόλεμος ἐξελίσσεται ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν, καὶ συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιτελείου.

Ἡ «Βατὰν» γράφει ὅτι ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ πρὸ παντὸς τῶν στρατιωτικῶν, διότι οἱ Ἕλληνες δὲν πολεμοῦν μόνον ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τοῦ χειμῶνος.

Οἱ Ἕλληνες νικοῦν καὶ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τὸν χειμῶνα.

Οὐδεὶς ἄλλος στρατὸς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προτάξῃ τὰ στήθη του μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τοιοῦτον χειμῶνα. Αἱ θυσίαι τῶν Ἑλλήνων εἶναι κάτι τὸ ὑψηλὸν ποὺ ἐπισύρει τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν «Σὸν Πόστα» ὁ στρατηγὸς Ἐρκιλὲτ ἐξαίρει τὰς ἑλληνικὰς ἐπιτυχίας αἱ ὁποῖαι, λέγει, ὀφείλονται εἰς τὴν ἔξοχον ἐπιδεξιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου καὶ εἰς τὴν λαμπρὰν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἐξαίρει τὸ ἔργον τῆς ἐπιμελητείας, ἡ ὁποία ἐπέτυχε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς Ἀλβανίας.

ΔΕΙΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΜΠΡΟΥΚ

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΚΡΑΤΣΙΑΝΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14. (Ἰδ.)—Ὁ ἐν Καΐρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις τείνουν νὰ ἀποκοποῦν καὶ εἰς ἕτερον σημεῖον νοτίως τοῦ Τομπρούκ, ὅπου ἦσαν αὗται συγκεντρωμέναι μὲ σκοπὸν ἐπιθετικόν.

Ἡ θέσις των κατέστη δεινή. Τὸ Τομπρούκ ἐπίσης σφυροκοπεῖται ἀνηλεῶς ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας.

Ἡ ἐχθρικὴ ἀντίστασις καθίσταται ἀσθενεστέρα. Ἡ ἐκδήλωσις τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Τομπροὺκ εἶναι ζήτημα ὡρῶν.

Αἱ πληροφορίαι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατηγείου πείθουν, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἰταλικὴ δύναμις τῆς πόλεως θὰ παραδοθῇ ἢ θὰ ἐκμηδενισθῇ.

Εἰς τὸν τομέα τῆς Κασάλας, παρὰ τὸ Σουδάν, ἐχθρικὰ τμήματα ἐγκατέλειψαν τὰς θέσεις των μὲ μεγάλας ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν κατὰ τὰς χθεσινὰς συγκρούσεις.

Ἐξ ἄλλου τηλεγραφεῖται ὅτι εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν ἐντείνεται ἡ δρᾶσις τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν εἰσβάλει ἐκεῖ. Ἀπὸ ἡμερῶν ἔπαυσεν ἡ ἀεροπορικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ Ἀβησσυνίας καὶ Λιβύης. Τηλεγραφοῦν ἐκ Καΐρου, ὅτι εἰς τὴν Μπάρντια ἀνευρέθη τὸ πρωτότυπον τῆς διαταγῆς, ἡ ὁποία φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ντοῦτσε καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Γκρατσιάνι καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ντοῦτσε ζητεῖ ὅπως ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ἀντιτάξῃ ἄμυναν μέχρις ἐσχάτων.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14 (Α.Π.)—Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ Σουδὰν ἀγγλικὴ περίπολος ἐνίκησεν ἰταλικὴν δύναμιν εἰς τὴν Μετέμα περιοχὴν τῆς Ἀβησσυνίας ἀνατολικῶς τοῦ Γκαλαμπάτ.

Οἱ Ἰταλοὶ ὑπεχώρησαν μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ἀφήσαντες ἐπὶ τόπου 40 νεκροὺς καὶ πολλοὺς τραυματίας.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἄγγλων ἦσαν ἐλάχισται.

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14. (Α.Π.)— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ὁ ποταμὸς Ἀσὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀντιοχείας ἐπλημμύρισε συνεπείᾳ χειμαρρωδῶν βροχῶν.

Τὰ ἐκχειλίσαντα ὕδατα ἐπέφεραν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν πέριξ ἔκτασιν ἀριθμοῦνται δὲ καὶ τινα ἀνθρώπινα θύματα.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14 (Α. Π.)—Ἀγγέλλεται ἐκ Ν. Ὑόρκης, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς «Ὄχι ἐξωτερικὸς πόλεμος» κ. Μάρσαλλ ἀνήγγειλεν ὅτι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939 οἱ Γερμανοὶ εἶχον κάμει ἐπισήμως προτάσεις διὰ τὴν σύναψιν εἰρήνης.

Αἱ προτάσεις ἐκεῖναι ἀπερρίφθησαν. Οὗτος ἔλαβε κλῆσιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓ. Ν ΤΗΣ ΚΥΒ)ΣΕΩΣ

Ἐκ Βορείου Ἑλλάδος ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς πλεῖστα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Μεταξὺ ἄλλων ἀπεστάλησαν καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐκ Καβάλλας — Παλινόστησις προγονικῶν ἀρετῶν καὶ ἀρχαίου κλέους ἑστία τῶν ἔργων ὑμετέρας φωτεινῆς διανοίας καὶ τῶν ὑπὸ ἄμεσον ἡγεσίαν σας τελουσῶν ἐνόπλων δυνάμεων χώρας, εὐλόγως ἐδημιούργησεν ὑμῖν τίτλους ἀπαραγράπτους ἐπὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἀποτίουσα δίκαιον τοῦτον φόρον καὶ ἡμετέρα ὀργάνωσις ἀ.θ' ὧν ὑπὲρ πατρίδος ἐπιτελεῖται, ὑποβάλλει εὐλαβῶς θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ ὀνομαστηρίοις καὶ εὔχεται τὴν μὲν νίκην πλήρη, τὰ δὲ ἔτη τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ὅτι πλεῖστα μετὰ ὑγείας εὐδαιμονίας καὶ παντὸς ἀγαθοῦ.

Σύλλογος Καπνεμπόρων
Μακεδονίας—Θράκης
Πρόεδρος: Ἰωάν. Δεϊρμεντζόγλου

Ἐκ Νέας Καλλικρατείας. Πανηγυρίζοντες καὶ τελοῦντες δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ὑμῶν ἑορτῇ εὐχόμεθα Παναγάθῳ μακροζωΐαν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ μεγαλείῳ Πατρίδος.

Πρόεδρος Κοιν. Ν. Καλλικρατείας
Λ. ΛΥΜΒΕΡΙΑΔΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ κ. Ἰωάννης Καραγιάννης ὅπως διέλθῃ ἐκ τῆς Δημαρχίας (Ἄσυλον Παιδιοῦ Λεωφόρος Πανεπιστημίου) δι' ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν αὐτόν.

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΤΟΚΙΟ, 14. (ΑΠ).— Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος «Μιγιάν», ὁ πρίγκηψ Κονόε ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν οἰκονομικοῦ συμβουλίου τοῦ πολέμου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἥτις ἐδημιουργήθη εἰς βάρος τοῦ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ἰαπωνικοῦ ἐμπορίου, κατόπιν τῆς παρούσης στάσεως τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἔναντι τῆς Ἰαπωνίας.

Ο κ. ΦΙΛΙΠΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΙΣΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΙΚΤΩΡΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΒΕΡΝΗ 14 (ἰδ.)— Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας ἐκ Ρώμης, ὁ ἐπιστρέφων ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Φίλιπς, εἶνε κομιστὴς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ρούζβελτ πρὸς τὸν βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ.

Δὲν ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀποδίδεται ὅμως ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὸ γεγονὸς καὶ ἡ περιέργεια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἰταλικῶν κύκλων εἶνε μεγάλαι.

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΤΟΥ 6ου ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται τῆς περιφερείας τοῦ 6ου Ἀστυν. Τμήματος ὅπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς σήμερον εὑρίσκονται εἰς τὰς οἰκοδομάς των, καθ' ὅσον θὰ διέλθῃ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀξιωματικῶν χωροφυλακῆς καὶ μηχανικῶν τῆς Π. Α. Θεσσαλονίκης, ἥτις θὰ ἐπιθεωρήσῃ ταῦτα ἵνα βεβαιωθῇ ἂν ἐφηρμόσθησαν τὰ διαταχθέντα ὑπὸ τῶν μηχανικῶν καὶ τῆς Παθ. Ἀεραμύνης μέτρα, προκειμένου κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθέντων νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ νόμιμα.

Θεσ)νίκῃ τῇ 14 Ἰανουαρίου 1941
Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
ὡς Ἀνώτερος Διοικητὴς Π. Α.
ΑΡΓ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΗΣ
Ἀντ)ρχης

2α ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ἐκπομπὴ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Πανεπιστημίου.

Σήμερον Τρίτην 7.30—8 μ.μ. Εἰς τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν ἄλλων 1) Ὁμιλία Ἐπιτελοῦς τῆς Ὑποδιοικήσεως, 2) Συνεργασία ἐγκρίτων Συνεργατῶν, 3) Πολεμικὸν δελτίον (11ης ἑβδομάδος)

— Ἡ Κοινότης Βρυττῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Νομάρχης Πέλλης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Βρυττῶν διὰ τὴν ἐκ δραχμ. 5.182 εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου ἐράνου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14 (Α. Π.).—Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς κ. Γκρήνγουντ, ὁμιλῶν ἀπόψε ἀπὸ ραδιοφώνου εἶπεν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται σοβαρῶς ὅπως προκύψῃ ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἕνας κόσμος ἐλευθεροφρόνων.

«Πρέπει νὰ βοηθήσωμεν, εἶπεν, ὅπως δημιουργηθοῦν συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τὰ ἔθνη θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σωτηρίαν, ἐφόσον ἐργάζονται ὑπὸ συνθήκας γειτονικῶν σχέσεων μὲ ἄλλα καὶ χωρὶς νὰ ποδοπατῆται τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν.

Αἱ εὐκαιρίαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας δύναται νὰ γίνῃ ἐπίθεσις, δέον νὰ περιορισθοῦν διὰ συνδυασμένης θελήσεως τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται διὰ τὴν πρόοδον, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τάξεως ἐναντίον τῆς τυραννικῆς ἀσκήσεως τῆς Ἰσχύος.

Ἡ Ἀγγλία μετὰ τὸν πόλεμον δὲν θὰ ἀνεχθῇ νὰ βλέπῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὸ τραγικὸν θέαμα τῆς πτωχείας, οὔτε τὰ δεινὰ τῆς ἀνεργίας. Θὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέλλον ὅπως ἀναπτυχθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικά μας συστήματα καὶ αἱ κοινωνικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἔχομεν δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀσχημία, ἡ παρατηρουμένη σήμερον εἰς τὰς πόλεις καὶ νὰ δημιουργηθῇ μία ἁγνοτέρα Ἀγγλία ὅπου νὰ ὑπάρχουν οἰκογενειακαὶ ἑστίαι ἀντάξιαι τοῦ ὀνόματός των».

Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΓΔΟΥ κρίνεται ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ΩΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΤΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἰδ.). — Ὁ ἀγγλικὸς τύπος σήμερον ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιστρατήγου Σογδοῦ καὶ τονίζει, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι ὑψίστης σημασίας.

Μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Πράσκα, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς εἷς τῶν ἐξοχωτέρων στρατηγῶν τῆς Ἰταλίας, ἀπαλάσσεται τῶν καθηκόντων του καὶ ὁ στρατηγὸς Σογδοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Μουσσολίνι εἶχε στηρίξει ὅλας τὰς ἐλπίδας, δεδομένου ὅτι οὗτος εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἀνεχαίτιζε τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὰ στενὰ τῆς Κλεισούρας.

Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Σογδοῦ, γράφουν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ἀποτελεῖ ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς ἀποτυχίας τῆς ἰταλικῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι καὶ ὁ Καβαλλέρο, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

ΑΘΗΝΑΙ 14.—Τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι Βρεττανικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ἀνακοινοῖ ὅτι ἔλαβε χώραν βομβαρδιστικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον στόχων καὶ συγκοινωνιῶν εἰς τὸ Βεράτιον.

Πιστεύεται ὅτι πλήγματα ἄμεσα ἐπετεύχθησαν κατὰ τῶν στόχων.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 14. (Ἰδ.).—Οἱ εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον Ἀμερικανοὶ ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι ἡ προώθησις τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων πέραν τῆς Κλεισούρας συντελεῖται κανονικῶς καὶ ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ὑποχωροῦντες ἐγκαταλείπουν τοὺς τραυματίας των εἰς τὰς χιόνας.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 14. (Ἰδ.).— Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν παρὰ τὴν Κλεισούραν, ἀνῆκον εἰς τοὺς μεταφερθέντας διὰ τῆς νηοπομπῆς, ἡ ὁποία ὑπέστη τὴν ἐπίθεσιν τοῦ «Παπανικολῆ» καὶ ἐβεβαίωσαν, ὅτι τρία ὁπλιταγωγὰ ἐβυθίσθησαν ἔξωθι τοῦ Αὐλῶνος.

ΒΕΡΝΗ 14 (ἰδ.)— Ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Αἰχμαλώτων διεψεύσθη ἐπισήμως ἡ ἰταλικὴ πληροφορία κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συλληφθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἰταλοὶ αἰχμάλωτοι δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 13 χιλιάδας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἰδ.).—Οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι συνεχίζεται ἡ δρᾶσις τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων πέραν τῆς Κλεισούρας. Μερικοὶ ἐκ τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων ἀνήκουν εἰς τὴν μεραρχίαν Ἀλπίνι.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ ΣΟΥΔΑΝ

ΑΠΑΡΧΗ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (ΑΠ).—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Σουδὰν ὅτι αἱ βρεττανικαὶ περίπολοι ἤρχισαν τὰς συγκρούσεις των μὲ τὰς ἰταλικὰς τὰς ὁποίας ἔτρεψαν εἰς φυγήν.

Εἰς τὴν Μετέμα οἱ Ἰταλοὶ ἡττήθησαν καὶ ἄφησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 40 νεκροὺς καὶ πολλαπλασίους τραυματίας.

Ἡ ἔντασις τῆς δράσεως τῶν Ἄγγλων εἰς τὸ Σουδὰν κρίνεται ὡς ἀπαρχὴ μεγάλων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Ἀβησσυνίας.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πρώτων συγκρούσεων κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Ἰταλοὶ ἡττήθησαν, προκύπτει ὅτι τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα τῆς Ἀβησσυνίας ἔχουν χάσει τὸ ἠθικόν των, διότι αἱ ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς ἐνεργείας διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πληροφορηθοῦν οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται τῆς Ἀβησσυνίας τὰς ἥττας τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀλβανίᾳ.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΕΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤ)ΜΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 14 (ΑΠ)— Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ εἰκοσιεξαετὴς Ἕλλην πυγμάχος Ἀντώνιος Χριστοφορίδης ἐκέρδισε τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου τοῦ κόσμου, μεσαίων βαρῶν, νικήσας τὸν Ἰταλὸν πυγμάχον Μπετίνα, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου τοῦ κόσμου.

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοφορίδη ἐχαιρετίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν φιλάθλων καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΣ" ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 14. (ΑΠ) —Ἡ ἐφημερὶς «Ἀτλαντὶς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος» γράφει τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ ἐτυμηγορία τῆς Ἱστορίας ὠνόμασεν ἤδη τὸν ὑπερφυᾶ Ἕλληνα πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν «πατέρα τῆς νίκης». Τοῦτο εἶναι τὸ καλλίτερον ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον πρόσφορον δῶρον ἐκ μέρους τοῦ Πανελληνίου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ὁ μεγαλείτερος συντελεστὴς τῶν περιδόξων ἐπιτυχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ, ὁ παρασκευάσας ὄχι μόνον τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τὴν καταπλήξασαν τὸν κόσμον ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος ἐναντίον κραταιοῦ ἐπιδρομέως.

Πρὶν ἀκόμα τελειώσῃ τὸ ἔργον της ἡ φήμη ποὺ ὑφαίνει τὸν θρῦλον ὁ ὁποῖος θὰ περιβάλλῃ μὲ τὴν τήβεννον τῆς δόξης τὴν μορφὴν τοῦ σημερινοῦ ἡγέτου τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, ὁ λαὸς ἐν μέσῳ τῶν ἰαχῶν τοῦ θριάμβου ἐκ τῶν ἑλληνικῶν νικῶν τῆς πίστεως ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τοῦ νέου μεγάλου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων ἀνεκήρυξε τὸν ὑπερφυᾶ Κεφαλλῆνα πρῶτον ἐργάτην τῆς νέας Ἑλληνικῆς δόξης καὶ ὑπέρμαχον στρατηγὸν καὶ στεφανώνει διὰ τῆς δάφνης τῆς πολεμικῆς δόξης τὸ εὐγενὲς μέτωπον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔγραψεν ἤδη ἡ πανελλήνιος εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν μετώπην τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.